

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 9C/63/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1413203431
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Poláková
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2013:1413203431.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV samosudkyňou JUDr. Taťánou Polákovou v právnej veci navrhovateľky: L., zast. Advokátska kancelária Gallo, s.r.o. so sídlom Jilemnického 30, Martin, proti odporcovi: I., zast. Advokátska kancelária JUDr. Viera Malinowska, s.r.o., Lamačská cesta 3, Bratislava, o príspevok na výživu nevydatej matky a iné taktó

r o z h o d o l :

Odporca j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke sumu 1.045,16 eur do 60 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke sumu 100 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V časti sumy 60 eur sa konanie z a s t a v u j e.

Odporca j e p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava IV súdny poplatok v sume 68,50 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom na začatie konania zo dňa 19.2.2011 domáhala zaviazať odporcu zaplatiť jej sumu 2.410 eur a od 1.3.2011 prispievať na jej výživu sumou 100 eur mesačne titulom príspevku na výživu nevydatej matky.

Odporca žiadal návrh ako nedôvodný zamietnuť, keď jeho otcovstvo k dieťaťu nie je pravdepodobné z dôvodu, že je neplodný.

Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.10.2011 navrhovateľka vzhľadom na vyjadrenie odporcu, ktorý popiera otcovstvo k maloletej V., nar. XX.X.XXXX navrhla, aby bola vykonaná skúška otcovstva prostredníctvom DNA testov. Navrhovateľka žiadala súd o pripustenie zmeny návrhu, domáhala sa vydania rozhodnutia, ktorým by súd

- určil, že odporca je otcom mal. V. K., nar. XX.X.XXXX,
- maloletú V. K., nar. XX.X.XXXX., zveril do osobnej starostlivosti matky, otca zaviazal prispievať na výživu maloletej sumou 250 eur mesačne, počnúc dňom 22.2.2011,
- odporcu zaviazal prispievať na výživu navrhovateľky sumou 100 eur mesačne a to od 17.1.2011 po dobu dvoch rokov,
- odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľke náklady spojené so zabezpečením výbavičky vo výške 460 eur,
- ako aj náklady spojené so zdravotnou starostlivosťou počas tehotenstva vo výške 100 eur.

Uznesením zo dňa 29.2.2012 súd zmenu návrhu pripustil.

Na pojednávaní konanom dňa 21.3.2012 navrhovateľka uviedla, že medzičasom odporca pred matričným úradom uznal otcovstvo k maloletej V., nar. XX.X.XXXX..

Na pojednávaní konanom dňa 14.11.2012 účastníci uzavreli rodičovskú dohodu o tom, že maloletá V. K., nar. XX.X.XXXX. bude zverená do osobnej starostlivosti matke. Otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletej V. sumou 140 eur mesačne, dlžné výživné za obdobie od 22.2.2011 do 22.10.2012 v sume 2.610 eur sa otec maloletej zaviazal zaplatiť matke maloletej v pravidelných splátkach po 73 eur mesačne, počnúc mesiacom november 2012.

Rozsudkom zo dňa 14.11.2012 č.k. 9C 102/2011-245 súd rodičovskú dohodu schválil.

Ostatné nároky navrhovateľky, a to:

- zaviazať odporcu prispievať na výživu navrhovateľky sumou 100 eur mesačne od 17.1.2011 po dobu dvoch rokov,
- zaviazať odporcu zaplatiť navrhovateľke náklady spojené so zabezpečením výbavičky pre mal. V., nar. XX.X.XXXX vo výške 460 eur,
- ako aj náklady spojené so zdravotnou starostlivosťou navrhovateľky počas tehotenstva vo výške 100 eur súd vylúčil na samostatné konanie.

Predmetom konania 9C 63/2013 tak zostali nároky navrhovateľky a to, zaviazať odporcu prispievať na jej výživu sumou 100 eur mesačne za obdobie od od 17.1.2011 do 30.11.2011, zaviazať odporcu zaplatiť jej náklady spojené so zabezpečením výbavičky pre mal. V., nar. XX.X.XXXX vo výške 460 eur a náklady spojené s jej zdravotnou starostlivosťou počas tehotenstva vo výške 100 eur.

Navrhovateľka na pojednávaní konanom dňa 24.9.2013 uviedla, že nárok na príspevok na jej výživu sumou 100 eur mesačne od 17.1.2011 ohraničuje dátumom 30.11.2011, kedy nastúpila do práce. Žiadala preto, zaviazať odporcu zaplatiť jej sumu 1050 eur, titulom príspevku na jej výživu, sumu 100 eur z titulu úhrady nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom a sumu 400 eur z titulu zabezpečenia výbavičky pre dieťa, spolu na zaplatenie sumy 1.550 eur.

Odporca nárok navrhovateľky na príspevok na výživu nevydatej matky čo do základu uznal. Nesúhlasil však s jeho výškou. Za primeraný príspevok na jej výživu považoval sumu 50 eur mesačne. Uznal nárok navrhovateľky na náhradu nákladov spojených s jej tehotenstvom a pôrodom, vo výške 100 eur. Neuznal nárok navrhovateľky na úhradu nákladov v súvislosti s oblečením a výbavičkou dieťaťa, keď má

za to, že na náklady na výbavičku treba prihliadať pri určovaní výživného. Navrhovateľka nepreukázala ani, že vôbec zakúpila kočík a potom, mala nárok uplatniť si na príslušnom úrade tzv. kočíkovné.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, Zápisom o určení otcovstva k narodenému dieťaťu súhlasným vyhlásením rodičov, pokladničnými blokmi, výpisom z účtu navrhovateľky, potvrdením Úradu práce, soc. vecí a rodiny v U. zo dňa 23.5.2012, daňovým priznaním za rok 2010 a za rok 2011, rodným listom J. U. nar. X.X.XXXX, potvrdením o výške príjmu odporcu zo dňa 16.7.2012,

ako aj s ostatným obsahom spisu, vypočul účastníkov a po poučení podľa § 120 ods. 4 O.s.p. zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 20.1.2012 sa dostavili na L.D. v L., matričný úrad navrhovateľka a odporca, ktorí súhlasne vyhlásili, že odporca je otcom maloletého dieťaťa V. K., nar. XX.X.XXXX.. Rodičia sa dohodli, že dieťa bude užívať priezvisko „K.“.

Z výpovede navrhovateľky súd zistil, že s odporcom sa zoznámila prostredníctvom jeho inzerátu v roku 2010. Počiatočný nezáväzný kontakt postupne z jej strany prerástol do hlbšieho vzťahu. Odporca jej povedal, že nie je ženatý, nemá priateľku ani žiadne záväzky. Ako sa neskôr ukázalo, bola to z jeho strany lož. Z intímneho styku s odporcom otehotnela. Dňa XX.X.XXXX sa jej narodila maloletá dcéra V.. Odporca na jej výživu, náklady spojené s tehotenstvom a pôrodom ani na výbavičku pre dieťa neprispel ničím. Nárokuje si príspevok na jej výživu za obdobie od 17.1.2011, odkedy nastúpila na materskú dovolenku do 30.11.2011, keď od 1.12.2011 nastúpila do práce. Má vedomosť o tom, že odporca pracoval v spoločnosti I., jeho príjem jej nie je známy. Uviedla, že pred nástupom na materskú dovolenku mala dve zamestnania. Na plný úväzok pracovala na E. B. - N. N., kde dosahovala príjem 609 eur mesačne, a pracovala na 2/3 úväzok aj v P. M. Y. ako B. Q. S. za odmenu cca 204-209 eur mesačne. Tiež vypracovávala znalecké posudky, za rok 3-4, za jeden takýto posudok jej bola v priemere vyplatená odmena cca 150 eur. Jej ročný príjem len z takejto činnosti predstavoval sumu cca 800 eur. Celkom jej príjem pred nástupom na materskú dovolenku predstavoval sumu viac ako 1.000 eur mesačne. Počas materskej dovolenky od 17.1.2011 do 2.10.2011 jej príjem klesol na úroveň 616,8 - 688,9 eur a počas nasledujúcej rodičovskej dovolenky od 3.10.2011 do 30.11.2011 predstavoval jej čistý príjem len 190,10 eur mesačne. Prvých 6 mesiacov bolo dieťa kojené, v ktorej súvislosti mala zvýšenú spotrebu energií. V súvislosti s nákladmi na jej zdravotnú starostlivosť a so zabezpečením výbavičky pre dieťa poukazovala na predložené doklady, ktorými preukázala kúpu len nevyhnutných vecí pre dieťa i náklady spojené s jej tehotenstvom a pôrodom. Považuje za prirodzené, aby na úhrade týchto nákladov participoval i otec dieťaťa. Jej mesačné náklady v roku 2011 vyčíslila sumou 476 eur - strava 150 eur, drogeria 5 eur, lieky a výživové doplnky 25 eur, zdravotné cvičenie 9 eur, ošatenie a obuv 10 eur, telefón s internetom 30 eur, auto 200 eur, darčeky 7 eur, služby a materiál pre domácnosť 25 eur. Od 17.1.2011 poberala materské vo výške 13,939500 eur za deň. Rozhodnutím správneho orgánu zo dňa 16.2.2012 bol navrhovateľke odňatý rodičovský príspevok od 1.1.2012 v sume 190,10 eur. Poberá prídavok na dieťa v sume 22 eur mesačne.

Odporca vypovedal, že od polovice novembra 2011 je nezamestnaný. Navrhovateľka je tá, ktorá sa rozhodla mať s ním dieťa, ktorú vec s ním nekonzultovala, na jej výživu je schopný prispievať maximálne sumou 50 eur mesačne. Nárok na náklady spojené s tehotenstvom a pôrodom vo výške 100 eur uznáva. Náklady na zabezpečenie výbavičky neuznáva. Od 25.11.2011 je vedený na úrade práce s podporou vo výške 750 eur mesačne. Uviedol, že má náklady samozrejme na stravu, obuv a ošatenie, spláca hypotekárny úver, ktorý mu bol poskytnutý v roku 2005 vo výške 1.435.000,-Sk po 330 eur mesačne. V dobe, keď bol nezamestnaný mu úver pomáhali splácať jeho rodičia. Ďalej jeho náklady predstavujú výdavky spojené s bývaním 160 eur mesačne, platí si životné sporenie 27 eur mesačne, za telefón + internet 35 eur mesačne, drogeria 50 eur mesačne, kultúra 20 eur mesačne, platí daň z nehnuteľnosti, výživné na syna J., nar. X.X.XXXX v sume 250 eur mesačne plus spláca dlžné výživné. Na dopravu mesačne vynakladá cca 165 eur, vlastní 14 ročné auto - Felíciu. V roku 2011 pracoval v spoločnosti I., pracovný pomer skončil dohodou z vážnych osobných dôvodov. Dosahoval tam príjem cca 1100 eur netto. Z I. odišiel pracovať do spoločnosti V., kde s ním však bol rozviazaný pracovný

pomer v skúšobnej dobe. Uviedol, že má zdravotné ťažkosti, trpí úzkostno-depresívnou poruchou nálady a emočne nestabilnou poruchou osobnosti, ktoré mu spôsobujú celý rad ťažkostí a obmedzení pri výbere povolania, čoho výsledkom sú opakované obdobia dlhšej pracovnej neschopnosti a tiež aj nezamestnanosti.

Z potvrdenia I. I. P. K. P., Q. zo dňa 12.7.2012 súd zistil, že čistý príjem odporcu za obdobie od 3/2010 do 11/2011 predstavoval sumu 1.065,44 eur.

Z rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Q. zo dňa 30.11.2011 súd zistil, že odporca bol dňom 25.11.2011 zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie (na základe jeho žiadosti z 30.11.2011).

Z rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v L. zo dňa 15.11.2010 súd zistil, že navrhovateľke bol priznaný rodičovský príspevok od 1.11.2010 v sume 256 eur.

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Q. zo dňa 17.9.2012 súd zistil, že odporcovi bola priznaná dávka a príspevky v hmotnej núdzi v sume 118,30 eur mesačne od 1.7.2012.

Z potvrdenia spoločnosti V., J. súd zistil, že zamestnávateľ skončil pracovný pomer s odporcom v skúšobnej dobe dňom 24.11.2011.

Zo zmluvy o poskytnutí úveru zo dňa XX.X.XXXX . súd zistil, že odporcovi bol poskytnutý úver vo výške 1.435.000,-Sk na výstavbu nehnuteľnosti, byt č. XX na W. E. v Q., ktorý úver sa zaviazal splácať v splátkach po 9.048,-Sk najneskôr do 20 rokov od termínu jeho dočerpania.

Z rozsudku Okresného súdu v Malackách zo dňa 22.11.2011 č.k. 8P 92/2011-39 súd zistil, že súd zveril maloletého J. U., nar. X.X.XXXX do osobnej starostlivosti matky. Otca zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 150 eur mesačne. Zročné výživné vo výške 440 eur odporcu zaviazal uhradiť matke dieťaťa do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Do zaplateného výživného otcovi súd započítal súd sumu 610 eur. Otca súd tiež zaviazal prispievať maloletému J. U. sumou 100 eur mesačne na tvorbu úspor, počnúc 1.11.2011.

Z rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21.8.2012, č.k. 11CoP 92/2012-60 súd zistil, že vyššie uvedený rozsudok OS Malacky potvrdil.

V zmysle § 74 ods. 1 Zákona o rodine otec dieťaťa, za ktorého matka dieťaťa nie je vydatá, je povinný najdlhšie po dobu dvoch rokov, najneskôr odo dňa pôrodu prispievať matke primerane na úhradu jej výživy a poskytnúť jej príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 120 ods. 1 a 3 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci, Súd si môže osvojiť skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov.

Zákonná úprava majetkových nárokov nevydatej matky v súvislosti s tehotenstvom a pôrodom, ktoré z práve z dôvodu narodenia dieťaťa mimo manželstva rodičov nie sú uhrádzané v rámci vyživovacej povinnosti manželov, špecifikuje v citovanom ustanovení dva nároky a to:

- príspevok na úhradu výživy matke v primeranom rozsahu po dobu najdlhšie dvoch rokov odo dňa pôrodu
- príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom.

Nárok na príspevok od otca maloletého dieťaťa na výživu matky dieťaťa, nie je odôvodnený prípadnou neschopnosťou matky sa samostatne živiť, ale jeho základom je tehotenstvo nevydatej matky a narodenie dieťaťa, s ktorým je spojená zmena jej sociálnej situácie, spravidla spôsobenej stratou príjmu z pracovného pomeru, prípadne iného pomeru a zároveň zvýšené výdavky v súvislosti s tehotenstvom a narodením dieťaťa.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia má navrhovateľka právo na príspevok na výživu od odporcu ako otca jej dieťaťa. Pri rozhodovaní o tomto príspevku súd vychádza zo všeobecnej úpravy výživného (§ 75 Zákona o rodine) a zákonného kritéria primeranosti. Rozhodujúcimi skutočnosťami sú preto vzniknuté náklady matky počas tehotenstva a po pôrode a odôvodnená požiadavka spoluúčasti otca na ich znášaní za spravidla zhoršenej príjmovej situácie matky i keď tento nárok nie je podmienený odkázanosťou matky a jeho priznanie nevyklučujú ani priaznivé majetkové pomery matky.

Účelom príspevku na výživu nevydatej matky je dosiahnuť, aby časovo obmedzeným príspevkom bola matka dieťaťa hospodársky zabezpečená v dobe, kedy sa prechodne dostala ako žena nevydatá za otca dieťaťa, do mimoriadnej situácie, vytvorenej jej tehotenstvom a pôrodom. Tento príspevok možno priznať na dobu najdlhšie dvoch rokov, ktorá môže spadať tak do doby tehotenstva ako aj do doby po pôrode. Rozsah povinnosti otca dieťaťa, za ktorého matka dieťaťa nie je vydatá, je vymedzený primeranosťou príspevku, ktorý má otec poskytovať na úhradu výživy matky, ako poskytnúť jej príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom. Pri posudzovaní tejto primeranosti treba vychádzať predovšetkým z účelu, ktorý sa plnením príspevku sleduje. Súd pritom prihliadne na schopnosti, možnosti, majetkové pomery povinného. Primeranosť príspevku je tiež potrebné posúdiť podľa § 75 ods. 1 (tj. vo vzťahu k schopnostiam a možnostiam povinného ako aj vo vzťahu odôvodneným potrebám matky).

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia má navrhovateľka právo na príspevok na výživu od odporcu ako otca jej dieťaťa. Pri posudzovaní tohto nároku z hľadiska jeho výšky, sa vychádza z ustanovení o určení výživného. Príspevok na výživu nevydatej matky sa od výživného odlišuje v tom, že ide iba o príspevok nie o plné výživné. Tento príspevok má prispieť k čiastočnému hradeniu nákladov, nemá však zabezpečovať rovnakú životnú úroveň nevydatej matky ako má otec jej dieťaťa. Zákon o rodine stanovuje zásadu rovnakej životnej úrovne iba u manželov a u detí a rodičov.

Ďalším nárokom, ktorého sa nevydatá matka môže voči otcovi dieťaťa domáhať, je príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom, ktorý treba chápať ako jednorázový príspevok zo strany otca maloletého dieťaťa, ktorého základom je rovnako odôvodnená spoluúčasť otca dieťaťa, za ktorého matka dieťaťa nie je vydatá, na nákladoch, ktoré sprevádza tehotenstvo a pôrod a sú do neho zahrnuté všetky náklady, ktoré tehotná žena musí vynaložiť v súvislosti s týmto stavom, ktoré by inak nevynaložila. Tento nárok zahŕňa najmä materiálne zabezpečenie tehotenstva matky, a teda náklady súvisiace s iným stravovacím režimom, tehotenským oblečením, vitamínmi, lekáorskými prehliadkami a atď. a náklady spojené s pôrodom, a teda poplatky za pobyt v nemocnici, prevedený zákrok, po pôrodné zotavenie a pod., prípadne iné výdavky bezprostredne súvisiace s tehotenstvom a pôrodom, ktoré nie sú z časti alebo vôbec hradené zo systému poistenia. Nejedná sa o náklady na zaoštaranie detskej výbavičky (postieľka, ošatenie a pod.), ktoré sú súčasťou výživného pre maloleté dieťa.

Ako bolo vyššie uvedené, obsahom samotného príspevku sú dva nároky matky dieťaťa a to, nárok na primeranú úhradu výživy v trvaní minimálne dva roky a nárok na príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom.

V danom prípade súd na základe uvedeného a vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľky ohľadne uplatneného príspevku na úhradu výživy nevydatej matke je dôvodný.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľka sa s odporcom zoznámila prostredníctvom jeho inzerátu v roku 2010. Počiatočný nezáväzný kontakt postupne z jej strany prerástol do hlbšieho vzťahu. Po vzájomnej dohode spolu strávili víkend z 5.6. - 6.6.2010. Odporca jej povedal, že nie je ženatý, nemá priateľku ani žiadne záväzky. Ako sa neskôr ukázalo, bola to z jeho strany lož. Z intímneho styku s odporcom počas vyššie uvedeného spoločne stráveného víkendu otehotnela. Dňa XX.X.XXXX sa navrhovateľke narodilo ich spoločné dieťa maloletá dcéra V.. Starostlivosť o dieťa zabezpečuje navrhovateľka sama. S dieťaťom býva v byte v L.. Je nepochybné, že v súvislosti s otehotnením a narodením dieťaťa sa navrhovateľka dostala do ťažšej životnej situácie tehotnej ženy, na strane ktorej došlo preukázateľne k zníženiu jej zárobkových možností v dôsledku tehotenstva a pôrodu a na strane druhej k zvýšeniu nákladov, ktoré jej nepochybne v dôsledku narodenia dieťaťa vznikli. Navrhovateľka poukázala na to, že odporca jej žiadnou sumou neprispel na výživu, ani na ďalšie výdavky, návštevy lekára, ošatenie, kultúrne vyžitie a pod.

Pre rozsah príspevku je stanovené, že musí byť primeraný, tj. taký, aby hmotné zaistenie matky v podstate zodpovedalo stavu, aký má tehotná matka v manželstve. Výška príspevku na úhradu výživy nevydatej matke nemá dosiahnuť takú výšku, ktorá by s pripočítaním ďalších výdavkov vyplácaných nevydatej matke v súvislosti s materstvom presahovala jej zárobkové schopnosti pred tehotenstvom.

Navrhovateľka žiadala priznať príspevok na výživu od 17.1.2011, kedy nastúpila na materskú dovolenku do 1.12.2011, kedy nastúpila do zamestnania po 100 eur mesačne, spolu 1.050 eur. Príjem navrhovateľky počas materskej dovolenky od 17.1.2011 do 2.10.2011 bol 616,8 - 688,9 eur a počas nasledujúcej rodičovskej dovolenky od 3.10.2011 do 30.11.2011 predstavoval 190,10 eur mesačne a rodinné prídavky vo výške 22 eur mesačne.

Odporca má vyživovaciu povinnosť k maloletému J., nar. X.X.XXXX . vo výške 150 eur mesačne, ako aj súd uložil odporcovi povinnosť prispievať maloletému J. na tvorbu úspor 100 eur mesačne. Potom má vyživovaciu povinnosť k maloletej V., nar. XX.X.XXXX, na výživu ktorej sa zaviazal prispievať mesačne sumou 140 eur. Dĺžné výživné na výživu mal. V. za obdobie od 22.2.2011 do 22.10.2012 v sume 2.610 eur sa odporca zaviazal zaplatiť matke maloletej v pravidelných splátkach po 73 eur mesačne, počnúc mesiacom november 2012. Mesačné výdavky odporcu pozostávajú z platieb spojených s bývaním, splácaním hypotekárneho úveru a ďalšie bežné výdavky.

Pri určení výšky príspevku na výživu navrhovateľky od odporcu súd vychádzal zo zárobkových možností, ako i schopností odporcu s prihliadnutím na jeho výdavky. Odporca bol v roku 2011 zamestnaný v spoločnosti I., kde mal príjem v období od 3/2010 do 11/2011 v sume 1.065,44 eur mesačne. Ako odporca sám uviedol, pracovný pomer v uvedenej spoločnosti skončil dohodou, údajne z vážnych osobných dôvodov. Odporca však bližšie neuviedol, o aké vážne dôvody sa jednalo, nepreukázal, že sa vzdal svojho zamestnania a teda príjmu z dôležitého dôvodu. Odporca tiež neuviedol prečo, z akých dôvodov s ním bol skončený pracovný pomer už v skúšobnej dobe v spoločnosti V., keď ako sám odporca uviedol vo svojom vyjadrení, po skončení pracovného pomeru v spoločnosti I.iel pracovať do spoločnosti V., kde mu ponúkli o niečo vyšší plat, čo uvítal, keďže ho čakali dve vyživovacie povinnosti.

Vzhľadom na osobné, majetkové a zárobkové pomery odporcu, s prihliadnutím na jeho mesačné výdavky, súd dospel k záveru, že odporca je nepochybne schopný a má možnosť prispievať na výživu navrhovateľky sumou 100 eur mesačne, čo za obdobie od 17.1.2011 do 30.11.2011 predstavuje sumu 1.045,16 eur (100 eur x 10 mesiacov plus 14 dní), ktorý zroční príspevok na výživu nevydatej matky

súd uložil odporcovi zaplatiť. Súd zaviazal odporcu na zaplatenie príspevku na výživu navrhovateľky aj za obdobie, keď bol nezamestnaný, keď v predchádzajúcom období dosahoval priaznivý príjem, ktorý mu umožňoval prispievať na výživu maloletej V., ako aj prispievať na výživu matky jeho dieťaťa. Naviac, je nanajvýš nepravdepodobné, aby človek s vysokoškolským vzdelaním elektrotechnického zamerania, v produktívnom veku nenašiel, a ešte v Q., adekvátne pracovné miesto. Svoje zdravotné problémy odporca nepreukázal. Okrem vlastného tvrdenia za účelom preukázania tejto skutočnosti nenavrhol vykonať žiadny dôkaz. Nezamestnanosť odporcu súd zhodne s tvrdením navrhovateľky vníma ako jeho snahu nemať príjem umožňujúci mu plniť si všetky vyživovacie povinnosti. Napokon súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť, že aj keď navrhovateľka nie je ani jeho manželkou, ani životnou družkou, je a navždy bude matkou jeho dcéry V. a odporcovi by malo záležať na tom, aby bola zdravá a mala podmienky na to, aby sa mohla o ich spoločné dieťa čo najkvalitnejšie starať. V neposlednom rade súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že hoci navrhovateľka má právo požadovať od odporcu príspevok na jej výživu po dobu dvoch rokov, v posudzovanom prípade si navrhovateľka nárokuje príspevok na svoju výživu len za obdobie necelého roku. Sumu 100 eur mesačne za obdobie od 17.1.2011 do 30.11.2011 súd považuje za primeranú.

Pokiaľ ide o nárok navrhovateľky na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom, z navrhovateľkou predložených listinných dôkazov - pokladničných blokov mal súd preukázané výdavky navrhovateľky, ktoré jej v bezprostrednej súvisiace s tehotenstvom a ranným materstvom vznikli ako je zvýšený príjem ovocia a zeleniny, vitamíny, špeciálna prehliadky, doprava na ne, poplatok za ultrazvuk a iné. Napokon odporca tento nárok navrhovateľky vyčíslený sumou 100 eur uznal. Súd vynaložené náklady navrhovateľky v súvislosti s jej tehotenstvom a pôrodom považoval nepochybne za dôvodné i primerané a určil, že odporca sa na úhrade týchto nákladov zúčastní sumou 100 eur. Súd nepriznal navrhovateľke nárok na náhradu jej nákladov spojených so zabezpečením výbavičky vo výške 400 eur, nakoľko tieto náklady (postieľka, ošatenie a pod.), sú súčasťou výživného pre maloleté dieťa.

Príspevok na výživu nevydatej matky v sume 1.045,16 eur súd uložil odporcovi zaplatiť do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, v súlade s ust. § 160 ods. 1 O.s.p., keď uvedenú lehotu považoval vzhľadom na okolnosti prípadu za primeranú, vychádzajúc najmä z možností a majetkových pomerov odporcu, ale aj vzhľadom na spotrebný charakter výživného, ako aj vzhľadom ku skutočnosti, že uvedená suma predstavuje dlžné výživné, ktoré zo strany odporcu navrhovateľke už malo byť zaplatené a slúžiť na zabezpečovanie jej výživy.

V časti sumy 60 eur súd konanie zastavil, keď navrhovateľka sa pôvodne domáhala zaviazat' odporcu na náhradu nákladov v súvislosti s výbavičkou v sume 460 eur, na pojednávaní konanom dňa 24.9.2013 už len v sume 400 eur.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka v návrhu žiadala priznať príspevok na výživu nevydatej matke v sume 1050 eur, príspevok na úhradu nákladov nevydatej matke v sume 100 eur a nárok na úhradu nákladov, výbavičkou dieťaťa v sume 400 eur. Spolu navrhovateľka v návrhu žiadala priznať príspevok na výživu nevydatej matky v sume 1.150 eur, príspevok na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom v sume 100 eur a náhradu nákladov výbavičky v sume 400 eur. Spolu navrhovateľka žiadala zaviazat' odporcu na zaplatenie sumy 1.550 eur.

Súd rozhodol tak, že zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke spolu sumu 1.145,60 eur. Podľa § 142 ods. 2 O.s.p. je na úvahu súdu, či podľa pomeru úspechu v spore rozdelí náhradu trov medzi účastníkov, alebo žiadnemu z nich náhradu trov neprizná. V danej veci mala navrhovateľka úspech len čiastočný. Vo všeobecnosti platí, že pomer rozdelenia trov zodpovedá pomeru víťazstva účastníka vo veci samej zníženého o pomernú časť jeho neúspechu. Predmetom konania bola suma 1.550 eur. Súd priznal navrhovateľke sumu 1.145,60 eur, vo zvyšných 404,84 eur návrh zamietol. Miera

úspechu u navrhovateľky predstavuje 73,90 % uplatneného nároku, u odporcu 26,1%, a výpočet rozdielu ich pomerných úspechov, je v prospech navrhovateľky. Znamená to, že v konečnom dôsledku má navrhovateľka vo veci samej úspech vo výške 47,8% (od 73,90% jej úspešnej časti treba odpočítať 26,1% za neúspešnú časť žalovaného nároku). Vzhľadom k tomu, že je pomer úspechu a neúspechu účastníkov približne rovnaký, a v prípade zaviazania odporcu na náhradu trov právneho zastúpenia navrhovateľke, by bola reálne ohrozená jeho schopnosť zaplatiť jej dlžný príspevok na jej výživu ako aj zročné a aj dlžné výživné na ich spoločné dieťa, súd rozhodol tak, že

Podľa § 4 ods. 2 písm. f) zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, je od poplatku oslobodená nevydatá matka v konaní o príspevku na výživu a úhradu niektorých nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom. Ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa jeho výsledku poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený (§ 2 ods. 2 veta prvá zákona o súdnych poplatkoch). Z návrhu na začatie konania, ak nie je ustanovená osobitná sadzba sa podľa položky 1 písm.a/ sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona o súdnych poplatkoch, platí súdny poplatok z ceny (úhrady) predmetu konania alebo z hodnoty predmetu sporu 6%, najmenej 16,50 eura, najviac 16 596,50 eura.

V súlade s citovaným ustanovením zákona, keď navrhovateľka je zo zákona oslobodená v tomto konaní od platenia súdneho poplatku a tiež s prihliadnutím na čiastočný úspech v konaní, súd zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku za návrh podľa výsledku odporcu a to vo výške 68,50 eur (6% z priznanej sumy 1.145,16 eur), ktorý je odporca podľa § 9 ods.1 a 2 zákona o súdnych poplatkoch povinný zaplatiť na účet tunajšieho súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach / § 42 ods. 3/ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postu súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.